

WESTFRONTEN: Eisenhower har erklært at siste runde er begynt. - I det store slaget mellom Maas og Rhinen har tyskerne lidt et alvorlig nederlag. DEN 3.AM. ARME tok igår 8 større tyske byer og gikk inn i 8 andre. Godt og vel 40 byer er tatt eller kjørt forbi sistre døgn. tankkolonene støter fram med stor fart og overlater til infanteriet øringer de av med omgåtte tyske grupper. Amerikanerne står i Kaiserslautern, det viktigste trafikkknutepunktet i den tyske kilden, trengt inn i Rhinbyen Mainz etter et framstøt på 26 km. og tatt Rhinbyen Worms 40 km. lengre sør og bare 10 km. autostradaen som er fullført av desorganiserte tyske kofonner. En am. kolonne er alt rykket videre øver. De 2 Rhinfroene ved Worms er sprengt i luften av tyskerne. - DEN 7.AM. ARME som opererer på en 120 km. fred front, har brutt Siegfriedverkene og et dusin steder og trengt gjennom forsvarsverkene på begge sider av Saarbrücken. Under framstøtet ble de 2 viktige industribyene Saarbrücken og Zweibrücken, mens styrkene nærmere Rhinen har rykket 5 km. forbi Wissenbourg, der tyske rne ennå gjør sterkt motstand. - KONTAKT er oppnådd mellom den 3. og den 7. armé v/Kaiserslautern. Hele industriområdet i Saar- det 3. viktigste i Tyskland-etter Ruhr og Schlesia- er tapt for tyskerne, som samtidig er drevet helt ut av Frankrike, bortsett fra motstandsrommene ved Atlanterhavskysten. Av v/Rhinbredd har tyskerne tilbake bare 60-70 km. Av de 80 000 troppene i den opprinnelige kilden er det tatt 38 000 fanger, og mange er falt eller såret. Den 3. armé alle ne tok 15-20 000 fanger mandag i alt 77 000 siden 1/2. og den 3. og 7. armes fanger på 5 dg. til icke anslås til 36 000. De tyskerne som er igjen i kilden flykter øver på lastebiler og sykler, under uønskelige flyangrep. Den medfarten de får minner om begivenheten i Falaise-apninga. Faktiske fly- adela mandag 1 500 biler, 200 lokomotiver og 3 000 jernbanevogner. (Feilskrivet igår: 4 500 kjøretøy ikke beslag lagt, men ødelagt.) Mange transportvogn er etterlatt p.g.a. bensinmangel og store forsyningsslagger med forskjellig slags utstyr er tatt. De tyske styrkene overgir seg til hvem som helst de ser i uniform. De er så ivrige etter å slippe bort fra kampsonen at selv krigskorrespondenter har måttet ta seg av fangegrupper. - DEN 1.AM. ARME i Remagen-brohodet - nå 28 km. langt (ABC melder 40) og 13 km. dypt - rykket fram 3 km. igår og hadde i n/et punkt ved Rhinen rett overfor Bonn. 3 tyske div. er flyttet fra Köln-Düsseldorf-avsnittet, men er ennå ikke satt inn i kampen. Taket på autostradaen er utvidet med 1,5 km. - DEN 9.AM. ARME har truffet omfattende forberedelser til å forsere den siste store naturlige hindringen foran Ruhr og den tyske sletten. Over 100 000 tyske er evakuert fra Rhinbyene. - DEN BRIT. 2. ARMES patruljer er kommet fram til km. igår og hadde nedre Rhinen møtt nesten ingen tyske og meldet at forsvarer her er tynnet ut. - DET ALLIERTE HOVEDKVARTER har advart befolkningen og de utenlandske arbeiderne i Ruhr om at det uttrykkelig framheves når er kampsone: "Hele Ruhr er en dødsfelle. Ikke ene beskyttelsesrom kan anses som sikert. Ta derfor familien med deg og dra bort. Ditt liv avhenger av at du kommer deg bort med en gang. - Utenlandske arbeider! Lev for familien og hjemlandet - nekt å dø for Tyskland!"

FLYKRIGEN: Britiske Mosquitofly angrep igår Berlin for 29.natt på rad.

Britiske og amerikanske bombefly angre i går jernbaneknutepunktene Recklinghausen og Hamm ved hovedbanen til Ruhr. Bl. andre mål var Blum & Voss ubåtverft i Hamburg og 2 oljeraffinerier i Schleswig Holstein. Høydetyngden av angrepene faller på avsnittet bak Rhinfronten foran Montgomerys styrker. Det siste britiske lo-tonnbombe-angrepet mot Arnsberg førte til brudd på via Jukten som befordrer jernbanetrafikken Ruhr/Osttyskland. - Jernbanesentral i Østerrike er bombet fra Italia. For 3. dag på rad har over 1 000 middelsstore og jagerbombefly angrepet sambandslinjer i Jugoslavia og i Italia sammen med Brennerlinjen. Mandag ble over 2 000 tonn bomber kastet på jernbanetomtoppene i München. - 17 tyske fly ble skutt ned og minst 20 ødelagt på bakken mandag. Ellers er tyske fly mer og mer sjeldne - opplagt p.g.a. bensinmangel. Bare en av de 20 fabrikken for syntetisk olje i tyskbesatt område skal ennå være i drift. - De am. flystyrker som opererer fra Storbritannia og Italia hadde i 1944 en tap% på 1,7. I februar tapene bare 1 %.

DEN NORSKE MILITÆRKORRESPONDENT ligger Kare Gythfeldt fra et sted ved Rhinen: En amerikansk soldat hadde funnet en 88 mm. kanon etterlatt ved bredden. Tyskernes hadde vært forsynlige nok til å etterlate flere hundre granater der. Jeg ba om lov til å fyre av kanonen. Sikret var ikke i fjernet, men retningen var ikke til å ta feil av. Jeg siktet gjennom løpet - skrev med rug på granaten: Hil sen fra en nordmann - og sendte den hvinende over Rhinen. - KREFELD som var en blomstrende industriby med 160 000 innbyggere, var siden 1943 gjenstand for en rekke 1 000-bombangrep. Ofte, tvers hold har sprist at 60 % av byen er ødelagt og 30 % sterkt skadd. Slik ser det også ut i noen av de herjet gatene står ennå sporvogner og busser igjen etter det siste sterangrepet i fjor høst. Bortsett fra amerikanske soldater og noen få sivile er byen helt øde. Over 100 000 tyskere er igjen, men Krefeld er en frontlinjeby og man kan ikke ha tyske sivile gående rundt. A vare på dem her ikke vert noe problem, de bor der de har bodd de siste 2-3 årene i spesialbygde beskyttelsesrom. De har bare tillatelse til å gå ut 2-3 timer om morgenen for å få mat og mosjon. - Disse kjemperessige betongblokkene som ligger uskadde i de bombete gatene, har ikke vinduer og ikke vanlig inngang. De er 100 m. lange, 30 m. brede og på høyde med vanlige 4-etasjers hus. Taket er skratt, og fra luften ser de helt allminnelige ut. Et hus av denne størrelsen tar normalt opp til 100 mennesker, men i hver av disse blokkene bor 3 000 personer fordelt på 4 etasjer, 3 over og 1 under jorden. Ytterguren er fler tykk jernbetong og kan sta mot alle mærlige bomber. En kommer inn gjennom en jerndør, rundt et hjørne og gjennom en ny jerndør. Huset består av lange ganger med kjøyer i 2 høyder ut fra veggen, med 1 m. mellom hver seksjon - nok til å bevege seg. Det minner om bæser i en kuvogn. Slik har folk bodde siden jan. 43. Mennene har bare vert borte på arbeid, kvinner har vart her hele tiden. De siste 6 mån. har barna ikke vart på skolen. - I Krefeld vr det 220 slike hus og 6000-7000 briter og et stort underjordisk beskyttelsesrom med 15 000 mennesker. En tysk lege sier at heletilstanden har vart mindre god, det har bare vart 9 dødsfall, men folk har vart plaszet av influenza, difteri og skarlegensfeber. Venstilleringen er godt, men ikke god nok. Maten, som ble godt i ferieskikkelen, var bra, men barna (forts.s. IV, sp.1)

ORDING: Over alt i "innvidde kretser" merkes en stemning av spent forventning og tilitsfull optimisme. Men ventar å score begivenheter i den nærmeste framtid, og man hoper de vil bli innledningsen; den tyske krigsmakts endelige sammenbrudd. Det trenges, sa Churchill, nylig, enda et felles krafttak i vest og øst. Dette krafttak betyr Rhinen og Ruhr i vest, og Øder og Berlin i øst. På vestfronten står de allierte nå ved Rhinen fra den hollandske grensen til syd for Koblenz. Tyske styrker som ennå har en løkke på vestre Rhinbredd mellom Rhinen og Moselle, står i fare for å bli omgått. Pattons 3. armé har gatt øk over Moselle og maktige styrker rykker mot syd i lynkrigstempo, spiller opp fiendens tropper og skaper stigende forvirring blandt dem. Siegfriedlinjen er omgått i dette området, og fiender har ikke annet å gjøre enn å trekke seg tilbake over Rhinen først mulig. Fra syd rykker der 7. armé under ten Patch og den 1. franske under Latte de Trasigny over grensen inn i Saar-området og Pfalz, hvor de alt er i ferd med å bryte gjennom Siegfriedlinjen. Tyskerne står overfor et nytt alvorlig nederlag på sydaysnittet. Den oppgave de allierte nå må løse, er å komme over Rhinen lenger nord på en bred front. Organiseringen over Rhinen ved Remagen mellom Bonn og Koblenz skyldtes nærmest et heldig tilfelle og var ikke utpekt av like stor overraskelse for begge parters militære ledere. At tyske ikke hadde spredt sprengt Ludendorffbroen på forhånd, skyldes formodentlig at det ennå var betydelige tyske styrker i Eiffelområdet som trenste broen for å komme seg unna, og at de tyske militære ledere her som på østfronten, ikke var overrasket over amerikanernes tempo. Østbredden var svakt forsvar, sikkert fordi terrenget her er kupert og det ikke fører hovedveier eller viktige jernbaner videre mot øst. Amerikanerne har nå trengt gjennom de steile åsene langs Rhinen til den store bilveien Köln/Frankfurt. Det mest oversiktssvækkende er at tyske hoveden i den følgende kritiske dager. Brohodet ble utvist av elter senere har klart å sette i gang noe større motangrep. Bortsett fra den militære øvetdning man sette vere et hardt slag for det tyske folk at de allierte har krysset Rhinen, som for den alminnelige mann i Tyskland har stått som en uoversigelig barriere mot vest. Na er det antatt for sent å sette i gang et effektivt motangrep. At tyske har vist seg ute av stand til å livvide re brohodet ved Remagen er et tydelig vitnesbyrd både om mangelen på tropper og mangelen på transportmidler. For de allierte kan dette brohodet bare få betydning som støtte for andre og større operasjoner, da de viktigste veiene og jernbaneene her bare går syd/nord. Mellom Frankfurt og Ruhr er terrenget på østbredden bergfullt og vanskelig. De amerikanske troppene ved Remagen må enten rykke nordover for å få tilgangen opp en overgang over Rhinen mot den nordtyske slottene eller sydover for å få tilgangen overgang mellom Frankfurt og Mannheim, der det er mindre kupert og veier og jernbaner fører til Midt-Tyskland. Det er sannsynlig at de allierte vil seke å forstå overgangen over Rhinen. Begge disse frontavsnitt. Men de fleste ventar hovedangrepet i nord. Her står den 21. armegruppe - den 1. kan., den 2. brit., og den 9. am. armé under Montgomery. Det er sannsynlig at gen. Bradley's 12. armegruppe, som smykker den 1. den nylig komme 15. og hittil også den 3. am. armé vil operere sammen med Montgomerys gruppe for å angripe og omga Ruhdistriket. Men det er mulig den 3. armé vil operere sammen med gen. Devers' 6. armé-

gruppe lengre syd, med den 7. armé under Patch og den 1. franske under Trasigny. En overgang over Rhinen på bred front vil kreve omfattende forberedelser, særlig i nord, der forsvarer er sterkest og elven bredest. Men oppgaven er langt fra uløselig. Allierte militærkorrespondenter anfører f.t. ofte et ord av Napoleon om naturlige hindringer: "Orkner er vorst, deretter fjellkjedey mens elver er forholdsvis lettere." Det er nå bedre ver på vestfronten, og flyvapnet kan brukes dag og natt. Virkningen av den strategiske bombingen er enda større enn man kunne forestille seg på forhånd. Korrespondente er enige om at hele industrien i Ruhr holder på å stanses og at det er stigende forvirring i fiendens transportvesen. Men fiendens største og avgjørende svakhet er den voldsomme mangelen på brukbare tropper. Tyskerne tørte ca. 1 mill. mann i slaget om Frankrike, og både i motoffensiven i Ardennen og de siste kampene på den vestre Rhinbredd har tapene vært store. Volksturm har vært en flasko, og det blir stadig vanskeligere for fiender å skape sammen reserver til de mest aktuelle frontavsnitt. Stillingen er kritisk for Tyskland, og det er kommet nye rykter om indre motsetninger. At Rundstedt er avskiediget og erstattet med Model er ikke offisielt bekreftet. Derimot er det offisielt bekreftet fra britisk hold at det har vært tyske fredsfeiere i Stockholm der en av Ribbentrops underordnede ønsket forbindelse med det britiske diplomatiske korps og antydet et forslag. Tyskerne skulle være villige til å romme de okkuperte land, men det nazistiske regime skulle opprettholdes, angivelig fordi nazistene var de eneste som hadde autoritet til å gjennomføre en fred. Forslaget var naturligvis ledsaget av en trussel over det forkastet, ville Tyskland innstille motstanden på østfronten med den følgende at hele Tyskland ble kommunistisk, på britisk hold har man selv sagt ikke innlatt seg på diskusjoner om dette, men den britiske regjering har gitt både den amerikanske og den russiske regjering full beskjed. Forslaget var et forsøk fra de nazistiske lederne osse på å redde sitt eget skinn og så spild mellom de allierte - typisk for den blanding av plumpnet og naivitet som alltid har preget det nazistiske diplomati. Tyskerne som framleis har storparten av sine armeer på østfronten, har apnet en systematisk Græsborpagående om angivelige russiske prusområder for å stive opp befolkningens moral. Russerne fortsetter å utbygge sin høyre og nordlige flanke og står ved østersjøen på bred front. Danzig er som Königsberg omringet og avskaret. Tyskerne snakker om øket russisk virksomhet ved de 2 russiske brohodene mellom den erobrete festningsbyen Küstrin og Frankfurt. Russerne nevner ingen ting om dette. Men den avgjørende offensiv mot Berlin kan ikke være langt borte. Tyskerne melder også om en ny russisk offensiv i Øvre Schlesia i retning av den tsjekkoslovakiske grensen. Russerne vil formodentlig sikre seg mot tyske motangrep fra syd for de sører en ny offensiv mot Berlin og Dresden. Også på østfronten er den mest oversiktssvækkende kjengsjerning at tyske ikke har vært i stand til å åpne en strategisk motoffensiv for å avlaste presset mot Berlin. Som kjent satte de i gang motangrep nord og øst for Beliatonsjøen for å nå fram til Donau. Disse angrepene i Ungarn er slatt tilbake og skal være avløst av en ny russisk offensiv. Russerne oppgir at tyskerne under motangrepen mistet ca. 600 tanks. Dette viser at det dreide seg om forholdsvis store operasjoner. Spørsmålet er hvorfor tyske valte å sette inn sine spesielle mekaniserte reserver på Forts.s.IV, sp.1.)

III

EVAKUERINGEN AV SØRØYA - fra en som var med: "En av de første dagene i jan. kom et par små fiskerfartøy fra Sørøya til østfinnmark. Mannskapet hadde tatt sjansen på å komme over og underrette om forholdene på Sørøya. **Маршевархік** Sørøya er Norges 3. største øy. Normalt bodde ca. 3 000 mennesker der. Da tvangsevakueringen av Finnmark hadde høydepunktet i nov. hadde tyskerne greid å evakuere nesten 1 800 mennesker. Resten hadde i første omgang greid å komme seg unna, fast bestemt på å friste det harde livet midtvinter. Etter hvert ble livet på øya nesten uutholdelig. Tyskerne railedg. De brente ned hytter, sprengte gammer og gjorde på alle måter livet uleelig for dem som foretrak friheten for det vennlige tyske tilbud om evakuering - en vennlighet som ble forsterket av trusselen om dødsstraff. - En hjelpe-ekspedisjon av norske styrker dro til Sørøya og kom streks i kontakt med 2 familier som bodde i usie huler et lite stykke opp fra fjæren. En del var alt på vei opp fjellsiden da vi kom, i den tro at vi var tyskere. Da fjellsiden var bratt og ufrekmommelig, fikk vi ropt til dem at vi var nordmann. Dere skulle sett de ansiktene! De var utrolig glade over endelig å se norske styrker - de første de hadde sett på 5 år. Vi fikk rede på hvordan folk hadde hatt det på Sørøya de siste 3 md. Hadde vi ikke hatt grunn til å hate tyskerne før, var dette grunn nok. Dag etter dag hadde folk levd bare på saukjøtt. Det høres kanskje ikke verst for dem som ikke har smakt kjøtt på år og dag. Men å være henvist til bare saukjøtt i mange måneder for meget av det gode. Margarin fantes ikke, ikke brød, ikke sukker - faktisk ingen ting. Fiske kunne de ikke få, for tyskerne patruljerte fjorden dag og natt, på jakt etter folk og fe. De hadde fisket litt fra sneen kom, fra de få båtene de hadde greid å berge unna ved å trekke dem langt opp i fjæren og skjule dem i huler og bak stein. Etterpå ble det for farlig da sporene ville bli synlige i sneen. De var henvist til å leve som ville. ~~xxx~~ dyr jaget og etterkjøkt i et klima som kunne være hårdt nok normalt med varme hus og tilstrekkelig mat. Alt i økt. Hade tyskerne svikt av alle hus, fjos, hytter og høygammer som fantes på øya. Men da nøyde seg ikke med det. Ved dagligraider greide de å oppspore en del av dem som hadde stukket seg bort. De brante båtene de hadde greid å berge seg under, sprengte gammene og los folk bort fra huller og huler de hadde skapt tilflukt i. Det er vel unedig å si at tyskerne rante og stjal alt de kom over av det folk hadde greid å reddje unna, og som de måtte etterlate når de i største hast flyktet ut i vinternatten. Det er folk som måtte flykte opp til 5 gg. - og hver gang fikk de mindre av sine fattige eiendeler med seg, mens vinteren ble håndtere og hardere og daglyset svant. En gg. kom tyskerne så bratt over en familie at de måtte grave ned en 82-årig bestemor i sneen. Hun måtte ligge der i 24 timer mens tyskerne berjet og huserte. Hun slapp fra det med livet, men sjokket var vanskelig å komme over. - Tyskerne viste stor opfinnsomhet i behandlingen av dyrene. Da de hadde kjøtt nok, tok de det ikke så nøye med hvordan de avlivet dem. Noen ganger bakte de håndgrønner andre ganger bajonetter. En gang bant de et langt trestykke til bakbena på noen sauer så de ikke kunne svimme og sengte dem på sjøen. Et sted la de en ladning dynamitt under gulvet i et fjøs med en ku i. Kua før opp gjennom fjøstaket og havnet i en snedrive. Den kom seg bort og næskai den ha kalv medden gjokoladen de hadde spart i mange dager. - Vi samlet så mange vi kunne vis for å ta den med hjem til sine xj-

få med oss tilbake - et par hundre - særlig kvinner og bann. Det ble temmelig fullt ombord, men folk tok det med godt humør og var glad over å komme vekk etter at de hadde gjennomgått. Den neste oppgaven var verre. Folk levde skjult rundt omkring på den store øya, men det lyktes til slutt å få kontakt med dem. Etter 14 dg. var alle samlet i 3 store leirer ved bunden av fjordene. Vi ventet nå bare på de allierte sjøstridskrefter som etter planen skulle komme og ta opp resten av befolkningen. Arbeidet med å få samlet disse menneskene var en lang historie. Vi hadde bare et par små motorskøyter som var blitt holt opp fra havbunden. Eierne hadde snaket dem så tyskerne ikke skulle få tak i dem, men de var i forholdsvis god stand. Gamle og syke ble fraktet på kjerker eller baret til embarkeringsleirene, når båter ikke kunne brukes. For alle som bodde langt borte var det en strabasiøs tur. En familie dro 10 timer i open båt og senere på ski over fjellet i svarte natten - og det tok harde på mange av dem, utsultete og elendig kledd som de var. Noen av barna hadde vatter på bena i stedet for skikklig fotøy. Men humøret bar dem gjennom alt. De tok det som førstekles-ses nordmann. En 80-årig kone ble baret av sin sone 25 km. tvers over øya bakke opp og bakte ned, og over snedriever 25 m. høye. Han hadde en tung ryggsekk også. Først bar han moren en km. fram, gikk gi bage og hentet ryggsekken, så moren - sa ryggsekken - helt til de var framme. - Når en tenker på at dette var ganske jevne og allminnelige mennesker, skjærer en hvor sterk viljen viljen, ver til til å komme bort fra det tyske ak. - Visste at friheten ville komme. Det var bare å holde ut. - Mange barn ble ført her, i huler, ~~xx~~ bak steiner og under planker som var strykket over branntomlene av de gamle hjemmene. Det fantes ikke mat, nesten ikke klær og ikke noe ay det som gir livet verd å leve for siviliserte mennesker. Men folk her hadde beste av alt - friheten og viljen til å ta opp kampen for friheten. - Den nazi-stiske lensmann i Hattvik, August Hanssen, valte å bli igjen på øya i stedet for, å følge sine tyske herrer. Han er tatt være på. Den nazistiske bestyrer landbrukskole reiste mer enn 300 km. fra Tana til Sørøya. Han hadde med seg skolens traktor og en båt full av mat. Uheldigvis eller kanskje heldigvis for ham tok tyskerne ham med seg 18/19 ifølg. - Det var vanskelig å holde det gående mens vi ventet på de allierte far-tøyene for det var ikke noe sted å huse folk. Den leiren som var betrodd meg besto av 150 mennesker, mest gamle, syke og barn. Jeg hadde 66 styrkere i et 16-mannstelt og 90 andre i én hytte opp i fjellet. Kjeks, margarin, kaffe og te hadde vi heldigvis nok av og motet og humøret gjorde et alt gikk uten hindring. At vi hadde tobakk hjalp også. Det var det samme i den andre embarkeringsleirene. Folk sov over alt og i skift, for det var ikke plass nok til at alle kunne sove samtidig. I gammel, hytter huler og båter. - K. 3 en etter midnatt kom 3 allierte destroyere inn fjorden. Folk kom ned fjellet på ski med gamle og syke på kjerker og de yngste på ryggen. Jeg glemmer aldri de ansiktene. Det var solskinn og glede. Jeg så også ansiktene på de britiske sjøfolkene som hjelpt folkene ombord, fulle av sympati og glede over å kunne komme de hardt prøvete menneskene til hjelp. De skjeggete britiske gastene sto ned de små barna i armene i timesvis og ville ikke slippe dem fra seg lenge av gangen. De hjelpt til å vokse dem og ga dem sjokoladen de hadde spart i mange dager. De hjelpt til å vokse dem og ga dem sjokoladen de hadde spart i mange dager.

EVAKUERINGEN AV SØROVA - forts. - Da destroyeren sto ut av fjorden, støtte 2 andre destroyere til, og følkenes fra Sørøya dro avgarde til et nyt hjem, der de skal komme seg etter prævelse på en av de mest værharde øyene i Ishavet.

ORDING - fortsatt: - nettopp dette frontavsnittet. Det var åpenbart for å ikke industridistriktsene i Tsjekkoslovakia og Østerrike og komme en russisk offensiv mot Wien i forkjøpet. Enkelte korrespondenter har tenkt at tyskerne også hadde planlagt en motoeffensiv len månårske åpning mot Øvre Schlesia. Men det er lite trolig at tyskerne har listrekkelige tropper til å prøve å gjøre et sikt forsgk. Motoffensiven måeller ses i sammenheng med planer om omdanne Böhmen og Mähren, Østerrike og Syd-Tyskland til en slags festning over Saard, og andre levninger av den tyske armé kunne forsvara den siste tyskansse. Mange meldinger tyder på at det foreligger en slik plan. Det vil ogsåforklare den energiske motstanden i Norge. Men når den tyske hær blir dreiset ut av resten av Tyskland vil den bannsynligvis være sa ~~xxxxxxxxxx~~ medatt at det bare kan være tale om en siste kortvarig desperat kamp. Tysk propaganda klamer seg for evrig til en utdrevet offensiv med nye V-vapen og skjerpet ubåtkrig. I London er man etter hvert blitt kjent med både VI og VII-VI-flybomberen - betydelig en pakking for befolkningen i juni/juli og storparten av aug. Det lyktes forsvarer å bryte brodden av angrepet, men tyskerne kunne likevel hevde at angrepet hadde en viss indirekte militær betydning. I forsvarer la beslag både på fly, artilleri og menn. Etter at havnene i Belgia ble erobret, har VII ikke spilt noen rolle. Flybomben har fra tysk synspunkt den fordel at den er forholdsvis lett å lage og babrikere i massemalestikk. Dens svakhet er at den har liten treffsikkerhet og forholdsvis liten rekkevidde. Tyskerne har spreid rytter om at de vil lage en ny type med lanzer rekkevidde. Og dette er naturligvis meget mulig. VII-en rakettbombe har spilt mindre rolle. Fordelen er at det er vanskelig å forsvere seg mot den. Det er umulig å skyte den ned og også vanskelig å ramme dens baser. Den har også lengre rekkevidde. Til gjengjeld har den også mindre treffsikkerhet enn VI, og det er en langt mer innviklet prosess å lage den. Angrepet med VII har ikke spilt noen rolle militært, hverken direkte eller indirekte. Også her kan en regne med at tyskerne kan lage nye og mer effektive typer. Tyskerne har også laget nye ubater utstyrt med nye oppfinnelser så de kan oppholde seg lengre under vannet og operere nærmere do alliertes kyststr. Mangelen på skip er framleis et av de allierte største problemer, trass i at de allierte nå har større tonnasje enn noen sinne tidligere. Men ingen av disse våpen, hverken VII, VII eller ubåtene, vil kunne spille en vesentlig rolle på dette stadium av krigen, dadden krigsindustri som kunne gjennomføre en masseproduksjon er i ferd med å bryte sammen. Tyskerne har mistet krigsproduksjonen i Øvre Schlesia, Saar og storparten av Ruhr. De allierte framrykking og stadig voldsommere strategiske bombing ødelegger nå resten av selve det tekniske og industrielle grunnlag som den tyske Krigsmaskin hiver på.

NORSK KRIGSKORRESPONDENT - se sp. 2.

BSTFRONTEN: WASSILEVSKI (Bidligere stabssjef i den røde arme) overtaat kommandoen etter den 3. hviterussiske ettr avdøde gen. Tsjernjakovski har tatt Braunschweig k. m. v. Königsberg sentrum i den tyske fronten som var igjen i

og elektrisitetsverk. I alle de bombede Rhinbyene bor folk i slike beskyttelsesrom. Disse menneskene har helt og holdent mistet troen på at Tyskland kan vinne krigen. De mener at når de allierte er kommet over Rhinen, vil det ikke ta mer enn 2-3 uker før de nær Berlin, og at det er slutten på Tyskland, er alle overbevist om. Na sitter de sige og ventet på å slippe ut av rottekulene. At det vil bety Tysklands nederlag, bryr de seg ikke om.

dette avsnitt etter et døgns kamp. Tyskerne gjorde fortvilede motangrep for å holde den. 400 tyskere ble tatt til fange igar og idag. 60 tanks og 300 kanoner ble tatt. 40 andre steder falt også igar. Russisk artilleri bombarderer hele resten av kommen fra høydestilling med god virkt. Det er nå bare et stort forsvarsentrums igjen i østpreussen - Königsberg. Zukov heter etter 4 døgns kamp innatt Altdam, 7 km. s/s Stettin, på den andre siden av Oder, og nedkjempet den siste tyske motstanden ved Oders nedre løp som nå er under kontroll fra Schwedt til utløpet ved innlandshavnen Stettin. Zukov opererer her med meget betydelige styrker. 115 tanks ble gatt ut avspillet og 116 fly skutt ned på alle fronten igar.

- RUSSISKE FLY rettet et kraftig mot Breslau i dagstids etter å ha bombet Königsberg, Pillau og Danzig om natten. Marinefly senket 4 tyske forsyningsskip og 1 destroyer i Østersjøen.

- SOVIETSAMVELDET har sagt opp den russiske yennskapspakten av 1925 da den ikke er tilpasset de endrete forhold.

EN FINANSAVTALE mellom Frankrike, Italia, Nederland og Luxemburg ble undertegnet i Paris i år. Betingelsene er en na ikke offentliggjort. Det franske utenriksdepartementet konferansen mellom de Gaulle og den nederlandske utenriksminister v. Cleffens. De 2 regjeringer er helt enige når det gjelder sikkerhetsprinsippene, og organisasjonen til trygging av internasjonal fred og etablering av trygge forhold på det europeiske fastland. De er enige om en gang til alle å berøve Tyskland midlene til å begå nye overfall.

2 NORDMENN har ført et mindre tysk vaktfartøy over Iddefjorden til Sverige. Den tyske yakposten som var borte kapret sentidig. ET ANNEN TYSK KAPTEL JEFARTØY stakk ved egen hjelp over til Strømstad. Mannskapet forklarte at de hadde skutt den tyske kapteinen og 5 av sine kamerater som forsvarte ham. De tyskerne som gjorde kuppet var alle meget unge. De hadde med seg en norsk leder, og deres barn. ET NEDERLANDS LASTESKIP på vei fra Oslo til Danmark stakk også til Sverige for et par dager siden etter at mannskapet hadde slatt ned den tyske kontrolløren. Tyskerne krever tilbaketaket ikke skip og romlinger, men lasten - prima fersk sill til en verdi av 60 000 kr. som svenske myndigheter har overtatt. De forlanger også salt til konservering av fisken.

TYSKERNE BESLAGLA forleden 10 private biler innover Kvamskog ved Bergen, kjørte dem til Tysse og låstet dem på en lekter. I Bjørnefjord kantret lekteren over, og bilene som var uten bremseklosser, gikk til bunds. COOKS LØFTETEKAN Samson, som tyskerne hadde leid, kantret og forsant forleden ~~xxxxxx~~ p.g.a. klossete tyske slepemønster.

EN GODSVOGN på dombås stasjon kom nylig i fart på egen hånd og møtte i skräningen nedover Dovre et tysk militærtog som fikk lokomotivet sterkt ramponert og ble flere timer forsinket. Tyskerne arresterte 6 mann på dombås stasjon og sendte dem i lenker til Hamar.

DEN 36-AKIGE FISKER Sevik fra Stjørne ble drept natt til 25/2 av tidligere frontkjempere som ville ha brennevinskortet hans.